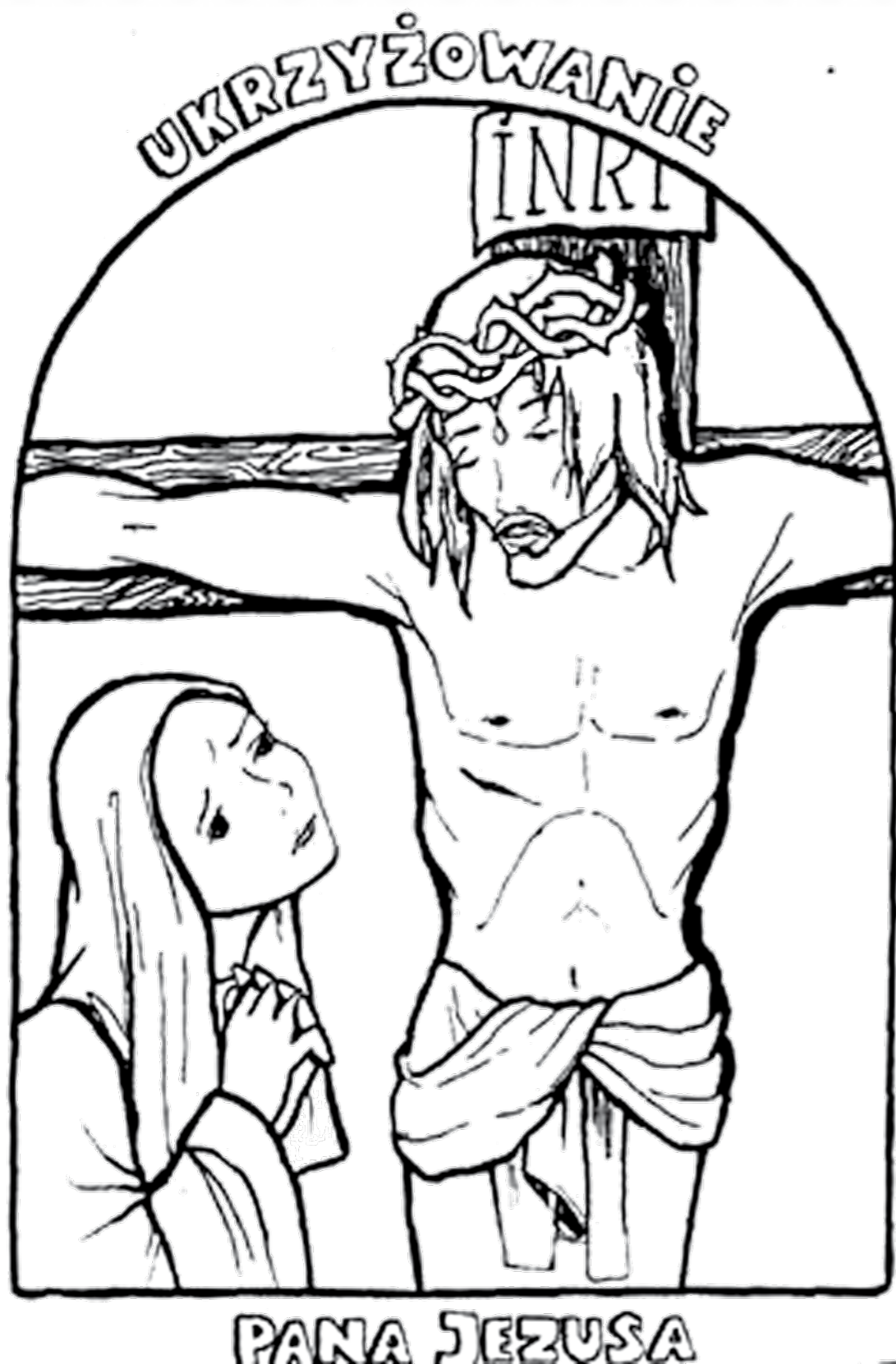

Witam Was Drodzy Przyjaciele Pana Jezusa!

Przede wszystkim gratuluje zwycięzcom, którzy wygrali ostatni konkurs! Wszystkim, którzy nie wygrali, życze pomyślności w najbliższym losowaniu. W tym numerze *Naszego Serca* przygotowałem Wam kolorowankę. Przy okazji kolorowania proszę, abyście pomyśleli o tym, co zrobił dla nas Pan Jezus umierając na krzyżu. Pokolorowane i podpisane obrazki można przynosić do zakrystii ilekroć przychodzicie na mszę świętą. Losowanie odbę-

dzie się w II Niedzielę Wielkanocną czyli Miłosierdzia Bożego tj. 15 kwietnia 2012 po mszy świętej dla dzieci. Wielki Post, który rozpoczęliśmy, to czas nawrócenia. Dlatego nie zapomnijcie zrobić sobie konkretnego postanowienia, które pomoże Wam jeszcze lepiej kochać Boga i Waszych rodziców. Można na przykład postanowić jeszcze bardziej przykladać się do pacierza lub ćwiczyć się z większą uwagą w słuchaniu rodziców. Życzę Wam byście wytrwali w Waszych postanowieniach!
ks. Stanisław

NIECH BĘDZIE POCHWALONY JEZUS CHRYSZTUS!

Na samym początku chciałbym Wam podziękować Drodzy Czytelnicy gazetki *Nasze Serce* za życzliwe przyjęcie pierwszego wydania pod moją redakcją. Jestem bardzo wdzięczny za głosy aprobaty dla nowej nazwy, którą z racji Waszych głosów w czasie kołedy, pozostawiam. Mam nadzieję, że kolejny numer również Wam się spodoba. Jeżeli ktoś chciałby się zaangażować w dzieło tworzenia *Naszego Serca*, to bardzo proszę się ze mną skontaktować. Każda osoba jest mile widziana.

Wielki Post, który rozpoczęliśmy, to czas przełomu - oderwania się od dawnego sposobu życia z jego ograniczeniami, zniewoleniami i bezowocnymi wysiłkami by zmienić cokolwiek oraz wkroczenia na drogę, która doprowadzi do przemieniającego i uszczęśliwiającego spotkania z Bogiem, drogę trudną, krętą i długą - pełną wyrzeczeń, niezrozumiałych na pierwszy rzut oka poleceń boskich, którym trzeba się podporządkować, buntów, upadków i pokus, z których najsilniejsza jest pokusa powrotu do pierwotnego stanu zniewolenia. Żaden człowiek nie przebył-

by tej drogi własną, czysto ludzką mocą. Tym, który prowadzi, jest tu sam Bóg. Taki jest właśnie czas Wielkiego Postu - nasz czas nawrócenia. Co roku na nowo podejmujemy wysiłek przemiany - przejścia od starego do nowego; od życia według naszych własnych, ludzkich zamysłów - do życia w obecności Bożej i według Bożych planów; od życia w niewoli - do życia w wolności synów Bożych.

Co roku z niepokojem pytamy: Dlaczego cofamy się i błędzimy, a może wręcz wracamy do "domu niewoli"? Odpowiedzią niech będzie Droga Krzyżowa naszego Pana Jezusa Chrystusa, na której nic się nie powtarza poza upadkami: Chrystus pada - ale wstaje i idzie dalej; i znów pada - ale powtórnie wstaje i idzie dalej; i po raz kolejny pada... Wciąż wstaje, a każde powstanie zbliża go do celu - do tej przedziwnej Tajemnicy, gdzie największa hańba przemienia się w chwałę, największa niemoc - w potęgę, a śmierć - okazuje się życiem...

S P I S T R E Ś C I

Z ŻYCIA PARAFII I NIETYLKO.....	4
ROZMOWA Z DIAKONEM.....	6
SS. JÓZEFITKI: "WSZYSTKO BĘDZIE, BÓG CZUWA".....	7
PRAKTYKI WIELKOPOSTNE W KOŚCIELE.....	8
REFLEKSJA: "KOŚCIÓŁ NASZYM DOMEM".....	9
SANKTUARIA MARYJNE: LOURDES.....	10
WIEŚCI Z HOSPICJUM.....	12
KALENDARIUM.....	13
KRONIKA WYDARZEŃ RELIGIJNYCH.....	15
RÓŻNOŚCI.....	16
WIADOMOŚCI CARITAS.....	17
DLA DZIECI.....	18

G A Z E T K A
P A R A F I A L N A
„NASZE SERCE”
NR 5 / 143 / 2011 / ROK 19

Wydaje: Parafia pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Kluczborku, ul. Jana Pawła II 7, 46-203 Kluczbork
Redakcja: ks. Hubert Czernia, ks. Adam Jankowski, ks. Daniel Maksymowicz, ks. Stanisław Ziola, Izabella Jakubczyk, Karolina Staniszevska, Jolanta Staniszevska, Stanisław Szajda, Aleksandra Skoczylas, Rita Ciupke, Sławomir Kołeczki, Elżbieta Maszkowska, Joanna Hadzik, Piotr Grzesiak

Redakcja i skład: ks. Stanisław Ziola i ks. Adam Jankowski
Projekt okładki: Stanisław Ziola
Nakład: 500 sztuk
Numer zamknięto: 19 lutego 2012
Druk: Wydawnictwo & Drukarnia ANTYKWA, ul. Gen. Maczka 4, 46-200 Kluczbork

TEL/FAX: (77) 418 28 50

EMAIL: PARAFIA@NSPJKLUCZBORK.PL

INTERNET: WWW.NSPJKLUCZBORK.PL

KONCERT KOŁĘD

6 stycznia o godzinie 16:00 w naszym kościele miał miejsce świąteczno - noworoczny koncert kołęd. W czasie koncertu wystąpiły następujące zespoły: *Chór Corda - Cordi z parafii NSPJ; Chór Arsis z parafii MBWW; Młodzieżowa Orkiestra Dęta z Łowkovic; Stowarzyszenie RK "Kobietom - Mammograf"; Zespół śpiewaczy Echo; Studio Piosenki i Studio Recytatorskie z KDK.* Patronat nad koncertem sprawowali Księża Proboszczowie parafii NSPJ i MBWW oraz Burmistrz Miasta Kluczborka.

Redaktor

STO LAT! STO LAT! NIECH ŻYJE ŻYJE NAM...

W niedzielę 8 stycznia o g. 12.00 sprawowana była Msza św. z okazji 31 rocznicy urodzin w intencji ks. Adama Jankowskiego o Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski w życiu kapłańskim i osobistym. Naszemu wikariuszowi, ks. Adamowi z okazji 31 rocznicy urodzin życzymy wszystkiego najlepszego: zdrowia, błogosławieństwa Bożego, szczęścia i pomyślności w Nowym Roku 2012, wielu łask i natchnień Ducha Świętego do dalszej pracy duszpasterskiej w naszej parafii.

Redakcja

ŚWIATOWY DZIEŃ CHOREGO

W sobotę 11 lutego w łączności z Papieżem Benedyktem XVI obchodziliśmy XX ŚWIATOWY DZIEŃ CHOREGO, który w 1992 r. ustanowił papież bł. Jan Paweł II. W naszym kościele o godz. 9.00 była sprawowana Msza św. za wstawiennictwem Matki Bożej z Lourdes w intencji Chorych i Seniorów, pracowników Służby Zdrowia, wolontariuszy CARITAS oraz rodzin opiekujących się chorymi. W czasie liturgii był sprawowany wspólnotowo SAKRAMENT NAMASZCZENIA CHORYCH. Na zakończenie wierni otrzymali błogosławieństwo louredzkie Najświętszym Sakramentem. Po Mszy się w auli odbyło się spotkanie przy herbatce. 11 lutego 2011 r. sakrament chorych przyjęło 375 osób.

ks. Adam Jankowski

EUCHARYSTYCZNY RUCH MŁODYCH

W tym roku ferie zimowe rozpoczęły się 16 stycznia. Dzieci i młodzież Eucharystycznego Ruchu Młodych postanowiła nie marnować czasu i spotkała się w dość nietypowych warunkach, aby pod opieką pani Jolanty Liebner wykonać kartki z okazji Dnia Babci i Dziadka. Dziewczyny podczas tej zbiórki bawiły się wysmienicie, a na ich twarzach przez cały czas gościł uśmiech. Kolejne takie spotkanie odbędzie się przed świętami Wielkanocnymi, a ich wytwory będzie można zakupić w holu domu katechetycznego. Spotkanie grupy ERM odbywa się w każdą sobotę o godzinie 11:00 w sali domu parafialnego (pierwsze piętro, trzecia sala). Zapraszamy na spotkania wszystkie chętne dzieci, które jeszcze bardziej chciałyby przez zabawę i w radosnej atmosferze poznać i pokochać Pana Jezusa.

ks. Stanisław Ziola - opiekun grupy ERM
p. Jolanta Liebner - animatorka grupy ERM

"GDYBYM MIAŁ GITARĘ, TO BYM NA NIEJ GRAŁ..."

W sobotę 18 lutego odbyło się kolejne, drugie z kolei spotkanie chętnych do nauki podstaw gry na gitarze. Na spotkanie przyszło 11 osób. Mam nadzieję, że z każdym spotkaniem będzie nas przybywać. Uczestnicy wykazywali się zróżnicowanymi umiejętnościami, ale to oznacza potencjał i dobrze wróży na przyszłość. Przed nami jeszcze dużo pracy, ale razem możemy wiele. Bardzo dziękuję naszemu parafianinowi Wojciechowi Szajdzie za pomoc w prowadzeniu spotkań. Wszystkich chętnych zapraszam do domu katechetycznego w każdą sobotę na godzinę 12:00 (pierwsze piętro, trzecia sala).

ks. Stanisław

UDZIELONA POMOC PRZEZ CARITAS PARAFIALNĄ NSPJ

OD 01 STYCZNIA DO 31 GRUDNIA 2011

1.	17.743,57	Dożywianie w szkołach, przedszkolach i kuchni Caritas w 2011 r. 19 osób
2.	804,40	Pomoc - dopłata dla młodzieży w wyjazdach na wycieczkę 3
3.	3.424,24	Paczki dla 469 osób biednych i chorych, niepełnosprawnych i bezdomnych
4.	905,62	Pomoc w zakupie lekarstw dla 17 osób
5.	100,00	Fundacja dzieciom niepełnosprawnym Gdynia „Pomóż i Ty”
6.	451,79	Spotkania ze starszymi w parafii Dzień Chorego, Tydzień Miłosierdzia 483 osoby
7.	1.860,70	Spotkania w Klubie Seniora 25 osób
8.	1.791,89	Odwiedziny starszych i chorych w domu 573 osób w 2011 r.
9.	18.494,00	Kolonie letnie 2011 dla 29 dzieci i młodzieży
10.	1.436,01	Pomoc w zakupie opału dla 2 rodzin
11.	265,40	Zakup koszulek z napisem Caritas dla członków
12.	4.803,00	Pomoc finansowa – zapomogi dla 38 rodzin
13.	963,56	Przekazano do Caritas Diecezji Opolskiej za transport żywności UE w 2010 r.
14.	1.688,71	Pomoc w zakupie podręczników i przyborów szkolnych 29 dzieci, młodzież
15.	2.800,00	Zimowisko 2011 uczestniczyło 7 osób
16.	4.501,12	Koszty działalności świetlicy „Serce” przy naszej parafii
17.	75,00	Pomoc (oraz codzienne wydawanie kanapek i żywności przez kuchnię plebanii)
18.	387,78	Pomoc więźniom Zakładu Karnego w Kluczborku (paczki, wigilia)
19.	1.501,33	Punkt terapeutyczny d/s uzależnień
20.	220,15	Wyjazdy członków Caritas do Borek Wielkich, Łagiewnik i Trzebnicy
21.	1.242,93	Pomoc w zapłaceniu za gaz i światło 5 osób
22.	7.852,50	Za świece Wigilijnego Działa Pomocy Dzieciom 2011
23.	2.000,00	Jalmużna wielkopostna 2011 – przekazano Caritas Diecezji Opolskiej
24.	581,17	Koperty, zeszyty, znaczki, papier i inne potrzebne do funkcjonowania parafialnej Caritas
25.	64.484,98	Żywność UE w 2011 wydano dla 1252 osób, łącznie 16 asortymentów

140.379,85 zł - ogółem udzielona pomoc w 2011 r.

Uwaga: te 1252 osoby pobierały żywność 3 do 4 razy w roku i więcej.

PRZYCHODY CARITAS W ROKU 2011

1.	23.840,25	69 darczyńców uspołecznionych i prywatnych za sprzedane świece Wigilijnego Działa Pomocy Dzieciom 2011 dobrowolne datki przy pobieraniu odzieży w magazynie odzieży dobrowolne datki w Klubie Seniora ofiary parafian ze skarbonki Caritas ofiary ze skarbonki św. Antoniego ofiary składane w Poradni prawnej odpłatność rodziców za zimowisko 2011 r odpłatność rodziców za kolonie letnie 2011 za sprzedane świece paschalne 2011 + 1.08 BS ofiary parafian Wielki Czwartek za rozprowdzone skarbonki wielkopostne Caritas Diecezji Opolskiej Opole pomoc dla biednych rodzin Dar Stowarzyszenia Dobroczynnego „Samarytanin” Dar Apostolatu Maryjnego w 2011 za sprzedane kremówki papieskie przez Sz. K. C. 2011 za wykonane i sprzedane palemki w 2011 r. wartość wydanej żywności UE w 2011 r. saldo początkowe na dzień 01.01.2011 r. razem przychody z saldem początkowym w 2011 r.
2.	8.194,20	
3.	154,99	
4.	696,99	
5.	12.545,35	
6.	254,43	
7.	1.516,40	
8.	1.200,00	
9.	6.153,00	
10.	468,18	
11.	4.850,00	
12.	1.828,14	
13.	1.500,00	
14.	500,00	
15.	300,00	
16.	2.566,66	
17.	4.318,96	
18.	64.484,98	
19.	12.152,45	
20.	147.524,98	

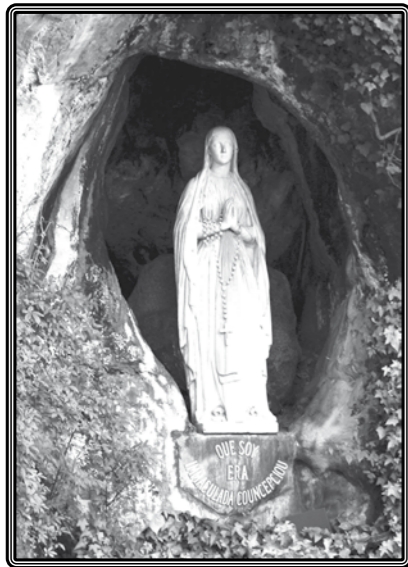
6.848,31
+ 296,82

7.145,13 zł

saldo BS
saldo kasy

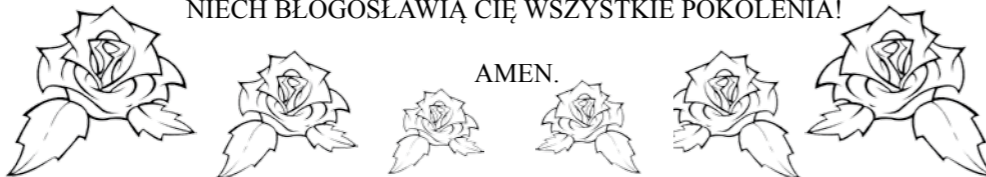
147.524,98 zł przychody z saldem
140.379,85 zł udzielona pomoc

7.145,13 zł saldo na dzień 31.12.2011

MODLITWA DO MATKI BOŻEJ Z LOURDES

MATKO BOŻA, KTÓRA CUDOWNIE UZDRAWIASZ CHORYCH W LOURDES!
 ŹRÓDŁO ŻYCIA, KRYNICO MIŁOŚCI!
 SPÓJRZ NA SWÓJ NARÓD NAD WISŁĄ
 I RACZ PRZYJĄĆ NASZ HOŁD PO WSZE CZASY.
 ZA TO, ŻE WSPOMAGASZ CHORYCH, NIESZCZĘŚLIWYCH I BEZ NADZIEI,
 ZA TO, ŻE DAŁAŚ NAM ŹRÓDŁO SŁYNAĆCE CUDAMI,
 ZA TO, ŻE PROWADZISZ NAS KU SWEMU SYNOWI,
 DZIĘKUJEMY CI, PIĘKNA PANI Z LOURDES.
 NIECH BŁOGOSŁAWIĄ CIĘ WSZYSTKIE POKOLENIA!

JAK WYTRWAĆ W DOBRYM ? RADY NA KAŻDY DZIEŃ

Kiedy się przebudzisz ze snu, od razu pobożnie się przeżegnaj.

W ten sposób przypomnisz sobie, że Zbawiciel najdroższy umarł za ciebie na krzyżu, by cię wskrzesić do życia w łasce.

Jeśli jesteś zdrowy, wstawaj prędko z pościeli, co do minuty pilnuj godziny wyznaczonej na wstawanie.

Kto traci czas przy wstawaniu rano, ten go nie ceni w dzień przy pracy.

Gdy się myjesz i ubierasz, bądź skromny i przyzwoity. Pamiętaj, że Bóg na ciebie patrzy, a jego najwyższa świętość wymaga od ciebie największej skromności. Najlepiej jest w tym czasie odmawiać akty strzeliste, a zwłaszcza akty wiary, nadziei i miłości, by się przygotować do porannej modlitwy.

Nigdy nie opuszczaj pacierza. Odmów, klęcząc, Modlitwę Pańską, Pozdrowienie Anielskie, Skład Apostolski, Dziesięć przykazań Bożych i Pięć przykazań kościelnych i zakończ ofiarowaniem pacierza.

Jeśli czas ci pozwala, zawsze staraj się go mieć na modlitwę, odmów z modlitewnika modlitwy porannej i poleć się szczególnej opiece Matki Najświętszej.

Bardzo ci radzę codziennie rano poświęcić pół godziny, a przynajmniej kwadrans, na rozmyślanie lub czytanie duchowe.

Jeżeli pozwalają ci obowiązki, a mieszkasz blisko kościoła, staraj się codziennie być na Mszy świętej i pobożnie w niej uczestniczyć.

Cały dzień poświęć sumiennej pracy i pełnieniu swoich obowiązków. Pamiętaj i często rozważaj, co mówi Pismo Święte: że próżnowanie nauczyło wielu złego.

Nie wstydź się pracy, choćby w ludzkim pojęciu była najpodlejsza. Jak ptak do latania, tak człowiek stworzony jest do pracy. Każdemu człowiekowi Bóg wyznacza obowiązki. Kto je wykona, ten pełni wolę Bożą i otrzyma nagrodę od Boga.

Tylko uczciwa i sumienna praca wzbogaca człowieka. Krzywda ludzka bokiem wychodzi (...).

Przy pracy bądź zgodny z drugimi. Szanuj każdego, a wszyscy uszanują ciebie.

Po całodzienniej pracy, zanim udasz się na spoczynek, odmów modlitwy wieczornej i zrób ścisły rachunek sumienia.

Niech cię żadna rzecz z modlitw wieczornych nie zwalnia.

W rachunku sumienia staraj się raczej o żal za grzechy niż o przypomnienie każdego upadku.

Układając się do snu, przeżegnaj się, zrób krzyż na czole, ustach i sercu, a swój sen ofiaruj Bogu.

Piotr Grzesiak

Źródło: 55 rad bł. ks. Ignacego Kłopotowskiego

Ojciec Święty Benedykt XVI 29 grudnia 2011r. mianował pasterzem diecezji gliwickiej bp. Jana Kopca, dotychczasowego biskupa pomocniczego naszej diecezji. Biskup objął ten urząd 28 stycznia br. w czasie uroczystego Ingresu w katedrze św. Apostołów Piotra i Pawła w Gliwicach. Również w tym roku bp. Kopiec w uroczystość Objawienia Pańskiego obchodził 19 rocznicę sakry biskupiej. Hierarcha zastąpił pierwszego ordynariusza diecezji gliwickiej, bp. Jana Wieczorka, który przechodzi na emeryturę. W uroczystej Eucharystii uczestniczyli nuncjusz apostolski w Polsce abp Celestino Migliore, kard. Henryk Gulbinowicz, kard. Kazimierz Nycz, abp Alfons Nossol, abp Wiktor Skworec, abp Damian Zimoń oraz arcybiskupi, biskupi, księża, zakonnice, władze państwowe, samorządowe oraz liczni wierni. Ingres poprzedziło kanoniczne przejście diecezji, czyli uroczyste wyznaczenie wiary oraz podpisanie stosownych dokumentów, w obecności Kolegium Konsultorów oraz przedstawicieli duchowieństwa. Początek uroczystości ogłosiło bicie dzwonów w kościołach diecezji gliwickiej. Uroczysta Eucharystia rozpoczęła się o godz. 11. Bp Jan Kopiec został powitany w drzwiach katedry przez proboszcza ks. Bernarda Plucika. Bardzo znaczącym momentem było wręczenie pastorału, będące wyrazem przekazania Kościoła Gliwickiego. Nuncjusz apostolski wprowadził także nowego biskupa gliwickiego na katedrę. Wyrazem uznania Hierarchy przez wiernych było tzw. homagium. Przedstawiciele duchownych, różnych stanów złożyli wyrazy szacunku i posłuszeństwa nowemu ordynariuszowi. Bardzo znaczące było także pierwsze kazanie bp. Jana Kopca jako Pasterza diecezji gliwickiej. Hierarcha mówił m.in. o tajemnicy, wielkości Kościoła, posługach, które nas przerastają. Nowy Biskup Gliwicki odniósł się także do tradycji, dziedzictwa tej ziemi oraz jej obecnych problemów. - Widzimy degradację tego środowiska, patrzymy na paraliżującą człowieka beznadziejność, brak stabilizacji, pracy, mieszkania, ale także perspektyw dalszej egzystencji. To musimy sobie uświadomić, od tego nie uciekniemy. Kościół musi towarzyszyć człowiekowi na drodze, która prowadzi go do wypełnienia się, aby móc powiedzieć dobrze wypełniliśmy nasze zadanie – mówił Hierarcha. Ordynariusz podkreślił, że nie można uciekać od odpowiedzialności. - To trzeba będzie podjąć na różne sposoby, ale przede wszystkim poprzez nawoły-

wanie do nawrócenia. Trzeba wrócić do pierwotnej gorliwości i uczciwości, trzeba stanąć w prawdzie wobec siebie i innego człowieka, sytuacji, w jakiej jesteśmy. Mogę przyrzec, że będziemy to podejmowali razem z wami. Będziemy nie na salonach, ale na cierpliwej modlitwie i towarzyszeniu każdemu człowiekowi, aby mu wskazać, jaką drogą iść do prawdy - mocno zaakcentował bp Kopiec. W homilii podkreślił także wkład swojego poprzednika w budowanie od podstaw nowej diecezji.

Uroczystość zakończyło złożenie podziękowań i życzeń zarówno bp. Janowi Wieczorkowi jak i nowemu biskupowi gliwickiemu Janowi Kopcowi. Słowo ks. abp Józefa Kowalczyka, Prymasa Polski do obu biskupów gliwickich odczytał abp Wiktor Skworec. Prymas Polski podziękował, bp. Janowi Wieczorkowi za posługiwanie, m.in. za zorganizowanie nowej diecezji oraz jej struktur, ośrodka rehabilitacyjnego w Rusinowicach, za przywrócenie do świetności klasztoru w Rudach oraz za liczne dzieła charytatywne. Prymas Polski życzył nowemu biskupowi gliwickiemu Janowi Kopcowi owocnej posługi, przy wsparciu Matki Boskiej Pokornej. Gratulacje biskupowi Janowi Kopcowi przekazał także Bronisław Komorowski, prezydent Polski. Wieloletni proboszcz gliwickiej katedry, ks. inf. Konrad Kołodziej złożył także podziękowania bp. Janowi Wieczorkowi za wiele lat posługi. Natomiast witając nowego ordynariusza wręczył mu ikonę Apostołów Piotra i Pawła. - Niech ta ikona będzie znakiem jedności z kościołem katedralnym i zapewnieniem o stałej pamięci modlitewnej całej diecezji – mówił ks. inf. Kołodziej. Dziękując biskupowi Wieczorkowi prezydent Gliwic, Zygmunt Frankiewicz przypomniał wiele lat owocnej współpracy, bez pomieszania kompetencji i obowiązków. Prezydent przypomniał m.in. wspólne przygotowanie wizyty Jana Pawła II w Gliwicach. Małgorzata Mańka-Szulik, prezydent Zabrze zauważyła, że bardzo cenne jest to, że Papież posyła człowieka, który wyrasta z tej diecezji i zna doskonale ten teren. Prezydent Bytomia, Piotr Koj mówił, że ten dzień to nowa nadzieja, nowy impuls i nowe zadanie. Po Mszy św. bp Jan Wieczorek i bp Jan Kopiec przyjmowali życzenia i podziękowania.

Biurowisko Ingresu
 źródło: www.diecezja.opole.pl

Witamy naszego Gościa na łamach gazetki, którym jest ks. Diakon Tomasz Szczeciński. Proszę się przedstawić czytelnikom. Powiedzieć skąd ksiądz jest.

Nazywam się Tomasz Szczeciński i pochodzę z Opola z parafii św. Józefa Opole - Szczepanowice.

Przypuszczam, że tak "prosto z mostu", ale jak to było z wyborem przez księdza drogi życiowej, mam na myśli powołania kapłańskiego?

Pan Bóg powołuje na różny sposób i w różnym czasie. Ze mną było tak, że po ludzku patrząc, odkryłem swoje powołanie stosunkowo późno. Miałem skończoną trzydziestkę jeden lat, gdy z całą mocą dotarło do mnie, że chce zostać księdzem. Był to piękny moment w moim życiu. Z pewnością oczekiwany i upragniony. Próbowałem odnaleźć się na różnych drogach, w sferze bardzo osobistej ale i tej zawodowej. Myślałem bardzo poważnie o małżeństwie, czytałem książki na ten temat, szukałem żony, uczestnicząc na przykład co może jest zabawne w kursie salsy. Marzyłem o pięknej miłości, myślę, że jak każdy normalny człowiek w moim wieku. I ta miłość przysłała, chociaż może trochę inna niż sobie wyobrażałem. Zanim jednak to nastąpiło miałem się różnych zadań i zawodów. Pracowałem pięć lat w firmie reklamowej, w Radiu Plus, w klubie garnizonowym jako instruktor plastyk, miałem także swój krótki epizod w TVP Opole, aż w końcu trafiłem do szkoły jako katecheta. Temu wszystkiemu towarzyszyło zaangażowanie w Kościele, jako nadzwyczajny szafarz komunii świętej, jako animator grupy Odnowy w Duchu Świętym „Nowa Jerozolima” przy parafii świętych apostołów Piotra i Pawła w Opolu. Śpiewałem także swego czasu nawet w zespole ewangelizacyjnym Ruchu Młodzieży Salwatorińskiej pod nazwą „Rytmy Dobrej Nowiny”. Nic jednak z tego co robiłem nie dawało mi poczucia, że to jest to, co chciałbym robić przez całe życie. Nie odnalazłem także swojego „tak” na całe życie, to znaczy decyzji komu swoje życie oddam. Ale to „Tak” odnalazło mnie samo. Na jednym ze spotkań z moim kierownikiem duchowym, a było to piątek 18 kwietnia 2008 roku, w tygodniu modlitw o powołania w Kościele. Ojciec Krzysztof patrząc na moje życie wprost zapytał mnie, czy nie chciałbym zostać księdzem. Po tym spotkaniu to pytanie we mnie rezonowało. Już w drzwiach żegnając się z ojcem duchowym zacząłem pytać: Panie Jezu czy nie chciałbyś bym został księdzem? Myślę, że w niecałą godzinę dotarło do mnie z całą mocą i bardzo wyraźnie, że chcę. Gdy wracałem po zajęciach ze szkoły do domu, zwyczajnie płakałem z radości. Poczulem się naprawdę szczęśliwy i radość ta trwa do dzisiaj. Mogę z całym przekonaniem powiedzieć, że jestem dziś szczęśliwym człowiekiem.

Seminarium to czas przygotowania się do kapłaństwa. Jakie ideały ma diakon, który otrzymał pierwszy stopień święceń i zostaje posłany na praktykę duszpasterską?

Chcę po prostu z oddaniem służyć Chrystusowi i ludziom. Kochając ich ze względu na Jezusa. Największym ideałem dla mnie, to być coraz bardziej podobny do Pana Jezusa, żyć biciem Jego serca. Chciałbym pomagać odkrywać każdemu napotkanemu człowiekowi piękno i dobroć Boga, Jego miłość do człowieka, Jego serdeczność. Chciałbym uczyć się coraz piękniej i głębiej kochać. A z tych mniej głębokich pragnień to chciałbym wdrożyć się pracę duszpasterską i zdobywać potrzebną sprawność, choćby w liturgii i innych duszpasterskich zajęciach.

Czy jest ksiądz otwarty na podejmowanie współczesnych wyzwań duszpasterskich, które pojawiają się we współczesnym świecie i które wymagają szczególnej troski?

Chciałbym tak o sobie myśleć. Tych wyzwań jest z pew-

nością nie mało. Myślę tu o pewnym kryzysie rodziny, rozdarciach najważniejszych więzi, braku zdolności do ofiary, anonimowości, egoizmu, osamotnieniu wielu ludzi, i braku nadziei. Problemy pojawiają się na wielu obszarach życia, widać to choćby w szkole, miejscach pracy ale również w szerszej przestrzeni publicznej. Te problemy mają złożone przyczyny. Uważam jednak, że wypływają ze wspólnego źródła którym jest kryzys wiary, wiary która jak napisał święty Paweł w liście do Galatów działa przez miłość. Bardzo cieszę się i uznaję to za jakiś znak czasów że Ojciec Święty Benedykt XVI, chce w czerwcu tego roku zainaugurować właśnie rok wiary. Potrzeba więc powrócić do źródła żeby nasze życie stało się piękniejsze i bardziej szczęśliwe a tym źródłem jest Chrystus życie w przyjaźni z Nim a przez Niego z drugim człowiekiem i samym sobą. Jedynie życie wiarą w miłość Boga objawioną w Jezusie, może uczynić świat bardziej ludzkim, przyjaznym i szczęśliwym. Myślę, że w obecnym czasie istnieje ogromna potrzeba tworzenia, nie anonimowych wspólnot żywej wiary, gdzie każdy mógłby, po pierwsze spotkać Jezusa a po drugie pięknie wzrastać w wierze, nadziei i miłości, by przez to doświadczenie móc włączyć się w głoszenie Ewangelii, osoby i orędzia Jezusa.

Posługa młodym jest wpisana w duszpasterstwo. Jak ksiądz postrzega pracę z dziećmi i młodzieżą, czy warto podejmować działania w tym kierunku?

Myślę że warto. Pan Leszek Dokowicz twórca wielu filmów o tematyce religijnej, między innymi „Egzorcyzmów Anelise Michel” czy filmu „Duch” emitowanych w telewizji publicznej, człowiek znany ze swojego świadectwa nawrócenia, które dokonało się po nadzwyczajnej interwencji Pana Boga, kiedy był członkiem i działaczem w światowym ruchu Techno, w osobistej rozmowie powiedział mi, że Zło precyzyjnie uderza w dzieci a szczególnie w młodzież, by przerwać łańcuch tradycji wiary. Twierdził że dokonuje się to na całym świecie często przez świadome niszczące działania.

Trzeba więc dziećmi i młodzieżą się zająć, poświęcić im czas przez swoją obecność, ale też zaproponować konkretną drogę formacji. Uważam, że należy jasno określić cel takiej pracy. Myślę, że dzieci potrafią być szczególnie wrażliwe na działanie Boże, zarówno w dzieciach jak i w młodzieży kryje się ogromny potencjał duchowy ale też ten ludzki. Myślę że dzieci i młodzież należy traktować tu bardzo poważnie, choć jednocześnie z wielką pogodą ducha, entuzjazmem i serdecznością.

Każdy człowiek, również osoba powołana posiada swoje zainteresowania, jakieś hobby. Jak to jest w księdza przypadku?

Gdy popatrzy się na współczesnych świętych, narzuca mi się tutaj od razu postać Jana Pawła II, to widać, że i oni mieli swoje hobby i sposoby na spędzenie wolnego czasu, nabranie sił. Choć nawet, gdy ktoś tego czasu na rekreację wydaje się że nie ma, powinien go jednak znaleźć. Jak mawiał jeden z naszych ojców duchownych: kto nie potrafi dobrze odpoczywać nie potrafi też dobrze pracować. Jeśli chodzi o moje hobby to oczywiście, nie różnię się tu od innych ludzi. Bardzo lubię górskie wędrówki, jazdę na nartach, chętnie też jeżdżę na rowerze, lubię też pływać. Chciałbym spróbować też innych sportów jeśli nadarzy się w przyszłości taka okazja. Myślę tu o jeździe na nartach biegowych, jeździe konnej czy sportach motorowych. Radością dla mnie jest czytanie książek, choć trudno znaleźć mi na to czas. Bardzo lubię także śpiewać i grać na gitarze.

Dziękuję bardzo za rozmowę i życze w imieniu parafii owocnej służby przy „Naszym Sercu”.

Rozmowę z diakonem przeprowadził ks. Stanisław

diecezji tarnowskiej i warmińskiej, a następnie w Rzymie, w watykańskich dykasteriach i Sekretariacie Stanu, jak również 21-letnią pracę nuncjusza apostolskiego, wreszcie obecnie na stolicy gnieźnieńskiej, Ojciec Święty wyraził wdzięczność Prymasowi Polski i zapewnił, że „uprasza u Boga, by hojnie wynagrodził zasługi abp. Kowalczyka i udzielił mu duchowej pociechy”.

Rodzice popełniają poważny błąd wychowawczy, jeśli nie uczestniczą z dzieckiem w Eucharystii i nie rozmawiają z nim na tematy wiary – uważa biskup siedlecki Zbigniew Kiernikowski. Bp Kiernikowski prowadzi katechety dla rodziców dzieci przygotowujących się do I Komunii w siedleckich parafiach. Tematy te rozwija potem na swoim blogu zachęcając do dalszej dyskusji. Celem tych spotkań formacyjnych – jak podkreśla – jest kształtowanie chrześcijańskiej mentalności, by rodzice mogli być świadkami dojrzałej wiary dla swoich dzieci. W drugim spotkaniu formacyjnym z tego cyklu, które odbyło się 15 stycznia, uczestniczyło prawie trzystu rodziców.

17 stycznia w Warszawie ks. Jan Drop, Przewodniczący Zarządu Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”, przedstawił podsumowanie ubiegłorocznego Dnia Papieskiego. Fundacja „Dzieło Nowego Tysiąclecia” podczas ubiegłorocznych obchodów XI-go Dnia Papieskiego zebrała ponad 7 mln 400 tys. zł. Kwota ta wsparła stale rozrastający się fundusz stypendialny przeznaczony dla zdolnej młodzieży z ubogich rodzin. Stypendia otrzymuje w tej chwili ponad 2,5 tys. młodych osób. Tegoroczny, XII-y Dzień Papieski, będzie obchodzony 14-go października. Jego hasłem będą słowa: „Jan Paweł II - Papież Rodziny”.

„Zło dobrem zwyciężaj” – to temat nabożeństwa ekumenicznego, które w ramach Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan odbyło się 21 stycznia w katedrze Kościoła Polskokatolickiego pw. Ducha Świętego w Warszawie. Słowo do zgromadzonych w świątyni wiernych wygłosił bp pomocniczy diecezji warszawsko-praskiej Marek Solarczyk, który mówił, że z Bogiem można pokonać każde zło, zwyciężając je dobrem. Centralne nabożeństwo ekumeniczne podczas Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan odbyło się 22 stycznia w ewangelicko-augsburskim kościele Świętej Trójcy w Warszawie.

28 stycznia, z udziałem przedstawicieli ruchów pro-life z 19 krajów Europy, na Jasnej Górze trwała szczególna modlitwa w intencji obrony życia. Modlitwę na Jasnej Górze z „Aktem Powierzenia w Ręce Matki Bożej Ochrony Cywilizacji Życia i Miłości na Świecie” na prośbę Rosjan zainicjował Klub Obrony Ludzkiego Życia – Human Life International – Polska. Podczas wieczornej Mszy została poświęcona kopia Ikony Jasnogórskiej, która rozpocznie peregrynację w intencji ochrony cywilizacji życia „Od oceanu do oceanu”, zaczynając od Rosji przez Azję i Europę, czyli od Władywostoku do Fatimy. Poświęcony obraz Matki Bożej Jasnogórskiej jest przeznaczony dla prawosławnego ruchu pro-life w Rosji. Przeprowadzenie ikony w miejscu, gdzie jest największe zagrożenie i trwa zmaganie w obronie życia, jest starą chrześcijańską tradycją, żywą zarówno w Kościele katolickim, jak i prawosławnym. Wielki kult Maryi, Matki Chrystusa, łączy oba Kościoły, a sprawa obrony życia jest uznawana za priorytetową. Z ruchami pro-life na Wschodzie od ponad 20 lat współpracują ruchy w Polsce.

28 stycznia nowy biskup gliwicki Jan Kopiec w uroczystej procesji przekroczył próg katedry pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Gliwicach. Decyzją papieża Benedykta XVI z dnia 29 grudnia 2011r. zastąpił pierwszego biskupa nowo utworzonej przed 20 laty diecezji gliwickiej - Jana Wieczorka. W chwili rozpoczęcia ingresu we wszystkich kościołach diecezji zabrzmiały dzwony. Pismo nominacyjne Benedykta XVI odczytał nuncjusz apostolski w Polsce abp Celestino Migliore. - Zadaniem Kościoła gliwickiego będzie – jak to wskazywał przed

wiekami Apostołów Narodów: iść, nauczać, wspierać, tłumaczyć i nie stać w miejscu – powiedział w swojej pierwszej homilii nowy biskup gliwicki Jan Kopiec. Na ingres bp. Jana Kopca do Gliwic przybyli m.in.: metropolita warszawski kard. Kazimierz Nycz, metropolita katowicki abp Wiktor Skworc, metropolita wrocławski abp Marian Gołębiewski, metropolita lubelski abp Stanisław Budzik, sekretarz generalny Konferencji Episkopatu Polski bp Wojciech Polak, arcybiskupi seniorzy - katowicki - Damian Zimoń orz opolski - Alfons Nossol. Obecni są także goście z zagranicy m.in. bp Wolfgang Ipolt – biskup Görlitz, abp Jan Graubner z Ołomuńca, biskup witebski Władysław Blin.

DIECEZJA

15 stycznia na kolędowym zjeździe w Opolu spotkały się 42 pary małżeńskie pary małżeńskie pragnące zostać rodzicami adopcyjnymi, dwie pary małżeńskie chcące zostać rodzicami zastępczymi i 35 par małżeńskich przygotowanych do przyjęcia dziecka. Mszy św. Przewodniczył ks. Jerzy Dzierżanowski, diecezjalny duszpasterzrodziny i dyrektor Diecezjalnej Fundacji Ochrony Życia.

Od 15 do 21 stycznia, w czasie ferii zimowych, Caritas Diecezji Opolskiej zorganizowała wypoczynek dla 70 dzieci i młodzieży z terenu diecezji opolskiej. Zimowisko odbyło się w ośrodku „Skowronek” w Głuchołazach. Dobre warunki bytowe i klimatyczne, a także atrakcyjne programy rekreacyjny, turystyczny i edukacyjny sprawiły, że dzieci i młodzież wróciły do domu zadowolone i wypoczęte.

22 stycznia Mszę św. w stodole „Barki” (folwark Kaczorownia k. Strzelec Opolskich) odprawił bp Antoni Długosz. Spotkały się na niej Podwórkowe Kółka Różańcowe Dzieci. W ramach spotkania Madzia Buczek poprowadziła modlitwę różańcową, a po Mszy św. z koncertem wystąpił bp Długosz.

29 stycznia w kościele seminaryjnym – akademickim odbył się koncert kolęd w wykonaniu Chóru Wyższego Międzydiecezjalnego Seminarium Duchownego w Opolu.

2 lutego, na zakończenie Metropolitalnego Roku Życia Konsekrowanego, w kościele seminaryjnym – akademickim w Opolu została odprawiona Msza św. przez księży biskupów diecezji opolskiej i gliwickiej oraz odbyło się spotkanie członków zakonnych i świeckich instytutów życia konsekrowanego.

Na przełomie grudnia i stycznia rodziny w wielu parafiach naszej diecezji odwiedzili Kolędnicy Misyjni. Modlitwą, śpiewem kolęd i życzeniami przypominali nam prawdę o tym, iż Kościół z natury swej jest misyjny, a nasze w nim zaangażowanie winno mieć charakter apostolski. Dzieci stały się w ten sposób małymi misjonarzami, głoszącymi radość Bożego Narodzenia i dzielącymi się młodzieńczym entuzjazmem wiary z braćmi i siostrami. Drugorzędnym celem akcji jest zawsze wsparcie materialne dzieł misyjnych, podejmowanych przez kapłanów naszej diecezji, którzy zdecydowali się podjąć pracę duszpasterską w krajach misyjnych. Wsparcie to koordynuje Fundusz Pomocy Misjonarzom Diecezji Opolskiej. 4 lutego w Wyższym Międzydiecezjalnym Seminarium Duchownym w Opolu odbyło się Diecezjalne Spotkanie Kolędników Misyjnych.

Z okazji XX Światowego Dnia Chorego, obchodzonego w Kościele 11 lutego, Caritas Diecezji Opolskiej we współpracy z Caritas Polską oraz Narodowym Centrum Krwi w Warszawie, przystąpiła do akcji mającej na celu zachęcenie ludzi do oddawania krwi. Caritas Diecezji Opolskiej rozpoczęło akcję w niedzielę 12 lutego w parafii pw. Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła w Kędzierzynie-Koźlu.

Tekst: Stanisław Szajda

S W I A T

16 stycznia w Stanach Zjednoczonych został opublikowany list, pod którym podpisali się anglikanie, katolicy, ewangelicy, mormoni, baptyści, przedstawiciele zielonoświątkowców, a także Żydzi i muzułmanie. List zatytułowano „Małżeństwo i wolność religijna: Podstawowe wartości, które razem trwają i upadają”. Data publikacji dokumentu nie jest przypadkowa. W tym dniu w USA obchodzony jest Narodowy Dzień Wolności Religijnej ustanowiony przez prezydenta Georga W. Busha w 2007 roku. Liderzy największych wspólnot wyznaniowych i religijnych w Stanach Zjednoczonych razem stanęli w obronie wolności religijnej i małżeństwa. W imieniu katolików list podpisało czterech hierarchów. Jednym z nich był kard. Timothy Dolan, arcybiskup Nowego Jorku i przewodniczący Konferencji Episkopatu USA.

20 stycznia Benedykt XVI spotkał się w Auli Pawła VI w Watykanie z 7 tysiącami członków Drogi Neokatechumenalnej, do których wygłosił przemówienie, a następnie posłał 18 nowych misji „ad gentes” na cały świat. Zatwierdzenie przez Kongregację Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów celebracji Ruchu oznacza ostateczne uznanie przez Stolicę Apostolską tej drogi inicjacji chrześcijańskiej.

25 stycznia w kompleksie Bazyliki św. Pawła za Murami otwarta została wystawa upamiętniająca 50-lecie Soboru Watykańskiego II. Nie przypadkiem obrano to właśnie miejsce, bowiem w tej bazylice 25 stycznia 1959 r. Jan XXIII ogłosił światu, że zamierza zwołać sobór powszechny. Będzie więc można na niej zobaczyć rękopis wygłoszonego wówczas przemówienia Jana XXIII. Znajduje się na niej też seria zdjęć dokumentujących to wydarzenie. Ciekawostką jest watykański paszport służbowy bp. Karola Wojtyły. Wystawił go Sekretariat Stanu, aby przyszły Papież mógł w ogóle wziąć udział w soborowych obradach. Wizy i stemple kontroli granicznej przypominają też o pielgrzymce do Ziemi Świętej, jaką bp Wojtyła odbył przy okazji Soboru. W dniu inauguracji soborowej wystawy, Bazylikę św. Pawła za Murami odwiedził Benedykt XVI. Jak co roku, przewodniczył tam nieszporem na zakończenie Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan.

28 stycznia Ojciec Święty mianował trzech nowych nuncjuszy apostolskich, wynosząc ich jednocześnie do godności arcybiskupiej. Pierwszym z nich jest 50-letni ks. Julio Murat, którego Papież mianował nuncjuszem w Zambii. Pochodzi on z Turcji i w dyplomacji Stolicy Apostolskiej służy od 1994 r. Ostatnio pracował w watykańskim Sekretariacie Stanu. Z kolei nuncjuszem apostolskim na Wyspach Salomona Benedykt XVI mianował 50-letniego ks. Santo Gangemi. Jest on Włochem pochodzącym z Sycylii, który karierę dyplomatyczną rozpoczął w 1991 r. Ostatnio pracował w nuncjaturze w Kairze. Natomiast nuncjuszem, jednak bez przydziału placówki, a zatem z zadaniem służby w Watykanie, został 48-letni ks. Luciano Russo. Również on jest z Włochem i w dyplomacji Stolicy Apostolskiej pracuje od 1993 r. Ostatnio był radcą nuncjatury w Bułgarii.

W dniach 13-17 lutego odbyło się w Rzymie drugie sympozjum biskupów Europy i Afryki z udziałem ok. 70 delegatów episkopatów krajowych z obu kontynentów i Stolicy Apostolskiej. Poprzednie tego rodzaju spotkanie miało miejsce w stolicy Włoch w listopadzie 2004. CCEE istnieje od 1971 i obecnie należą do niej

33 konferencje krajowe, reprezentowane przez swych przewodniczących, arcybiskupi Luksemburga, Monako i Cypru dla maronitów oraz biskupi Kiszyniowa i Mukaczewa (grekokatolicki). Przewodniczącym Rady jest prymas Węgier kard. Péter Erdő, dwoma wiceprzewodniczącymi – arcybiskup Genui kard. Angelo Bagnaso i arcybiskup Przemyśla Józef Michalik, a sekretarzem generalnym ks. Duarte da Cunha z Portugalii. Siedziba Sekretariatu znajduje się w St. Gallen (Szwajcaria).

17 lutego, a zatem w przeddzień ogłoszonego już wcześniej konsystorza, odbyło się w Watykanie spotkanie członków kolegium kardynalskiego oraz nowych kardynałów nominatów na dzień refleksji i modlitwy. Temat spotkania to „Głoszenie Ewangelii dzisiaj, między missio ad gentes i nową ewangelizacją”.

18 lutego w Watykanie odbył się konsystorz, podczas którego Ojciec Święty Benedykt XVI mianował 22 nowych kardynałów. W grupie tej jest 10 zwierzchników dykasterii watykańskich oraz 9 biskupów kierujących ważnymi diecezjami w świecie. Ponadto Ojciec Święty mianował 3 nowych purpuratów, którzy przekroczyli już 80. rok życia i nie będą należeli do grona elektorów podczas ewentualnego konklawe.

W dniach 23-26 marca Ojciec Święty Benedykt XVI uda się do Meksyku. Papiaska podróż przyniesie pokój, wiarę i nadzieję temu krajowi i całemu kontynentowi latynoamerykańskiemu – takie przekonanie wyraził meksykański episkopat w ogłoszonym przesłaniu do wiernych. Abp José Guadalupe Martín Rábago zaapelował w imieniu całego narodu do zorganizowanej przestępczości, by zaprzestala swych zbrodniczych działań na czas papieskiej wizyty.

K R A J

5 stycznia uroczysta Msza św. w sali kurialnej rozpoczęła świąteczne spotkanie Duszpasterstwa Rodzin Diecezji Warszawsko-Praskiej z pasterzem diecezji. Na terenie diecezji warszawsko-praskiej jest siedemdziesięciu pięciu czynnie działających doradców życia rodzinnego, w tym kilkanaście par małżeńskich.

6 stycznia, w uroczystość Objawienia Pańskiego, ulicami 26 polskich miast przeszły Orszaki Trzech Króli by oddać hołd nowo narodzonemu Dzieciątku Jezus. „W ten sposób dajemy świadectwo obecności chrześcijan i zwyczajów religijnych w obszarze społecznym” – mówił metropolita warszawski kard. Kazimierz Nycz. 6 stycznia jest także dniem modlitw w intencji misji i zbiórek pieniężnych na ten cel. W tym roku po raz pierwszy orszak Trzech Króli przeszedł m.in. w Katowicach, Płocku, Lublinie, Włocławku, Kłodzku, Śremie, Radomiu, Jarosławiu, Jeleniej Górze, Tarnobrzegu, Bardzie Śląskim, Bielsku-Białej i Zielonej Górze. Przed rozpoczęciem Orszaku w Warszawie kard. Nycz przewodniczył Mszy św. w archikatedrze św. Jana Chrzyciela. Nawiązując w homilii do słów Ewangelii mówiących o tym, że po spotkaniu z Dzieciątkiem Jezus mędrcy inną drogą wrócili do swojej ojczyzny, hierarcha zaznaczył, że jest to także zachęta wobec współczesnych chrześcijan, by szukali w pokorze spotkania z Bogiem i by ich to nawracało i przemieniało.

Z okazji przypadającej 14 stycznia 50. rocznicy kapłaństwa abp. Józefa Kowalczyka specjalne życzenia do Prymasa Polski skierował Benedykt XVI. Przypominając posługę abp. Kowalczyka najpierw w

WSZYSTKO BĘDZIE, BÓG CZUWA!

Wszystko będzie, Bóg czuwa... – tak mawiał św. Zygmunt Gorazdowski w różnych okolicznościach swego życia bogatego w cierpienie, chorobę, miłość, miłosierdzie i niezwykłą wiarę w Bożą Opatrzność. Tak, te słowa dobrze wyrażają sylwetkę duchową św. Ks. Zygmunta. Jan Paweł II w czasie beatyfikacji Ks. Zygmunta tak o nim mówił: „Choć był słabego zdrowia, powodowany niezwykłą miłością bliźniego poświęcał się nieustannie służbie ubogim. Postać młodego kapłana, który nie bacząc na poważne niebezpieczeństwo zarażenia opiekował się chorymi i własnymi rękoma opatrywał ciała zmarłych na cholera, pozostała w pamięci współczesnych jako żywe świadectwo miłosiernej miłości Zbawiciela. Żarliwe umiłowanie Ewangelii kazało mu być obecnym w szkołach, podejmować przedsięwzięcia wydawnicze i różne inicjatywy katechetyczne, zwłaszcza z myślą o młodzieży. Świadectwem autentyczności jego apostołstwa była nieustanna działalność charytatywna. W pamięci lwowskich wiernych pozostaje on jako »ojciec ubogich i ksiądz bezdomnych«. Okazywał w tej dziedzinie prawie niewyczerpaną pomysłowość i ofiarność. Jako sekretarz »Instytutu Ubogich Chrześcijan« był obecny wszędzie tam, gdzie rozlegał się krzyk ludzkiego cierpienia, na który starał się odpowiadać tworząc liczne dzieła charytatywne”. Heroiczna wiara w Boga, w Jego Opatrzność owocowała u Ks. Zygmunta aktami miłosierdzia wobec ludzi najuboższych, z marginesu społecznego, wobec tych, którzy byli w potrzebie duszy i ciała. Św. Ks. Zygmunt Gorazdowski żył w trudnych czasach niewoli, walki o niepodległość. Zawsze, a w trudnych czasach wojny szczególnie, gdy brakowało wszystkiego, powtarzał stroskanej siostrze kucharce w Zakładzie dla nieuleczalnych: „... wszystko będzie, Pan Bóg czuwa nad nami”. I Bóg nigdy nie zostawił w potrzebie tych, którzy Mu ufają, Siostry zawsze miały czym nakarmić swych podopiecznych. Wobec krzyżujących Bożych zrządzeń Ks. Zygmunt mówił: „To przyjąć trzeba spokojnie, to potrzebne wszystko przejdzie”. Sam dawał tego przykład spokojnie znosząc chorobę, a także niesłuszne oskarżenia. Również dawał przykłady z życia świętych. Podnosił na duchu. Gdy mu brakowało pieniędzy, dawał większe jałmużny. Stąd to mieszkańcy Lwowa patrząc na wielość zakładanych przez lwowskiego "Księdza dziadów" (tak był nazywany) dzieł dobrotliwych nie bezpodstawnie mówili o nim, jako o

człowieku z dziecięcą wiarą ufajacemu Opatrzności, który "siebie samego również powierzył Opatrzności, dlatego o nic dla siebie nie zabiegał". Według zeznań współczesnych Ks. Gorazdowskiemu, zachęcał on do kierowania się żywą wiarą w życiu codziennym nie tylko słowami, ale najbardziej przekonywującą i wymowną lekcją o żywej wierze dawał swoim życiem nacechowanym całkowitym zawierzeniem Bogu. Św. Zygmunt Gorazdowski zdał egzamin z wiary w trudach życia, w codzienności. To od niego uczymy się postawy zawierzenia, jego prosimy o wstawiennictwo u Boga. Powierzamy mu nie tylko siebie i swoje sprawy, ale także tych wszystkich, którzy proszą nas o modlitwę. Pójdźmy za przykładem św. Ks. Zygmunta Gorazdowskiego i złożmy swoje życie w dłonie kochającego Boga.

Tekst: s. Pacyfika cssj

MODLITWA O UPROSZENIE ŁASK
ZA PRZYCYNĄ
ŚW. ZYGMUNTA GORAZDOWSKIEGO

Boże, Panie Miłosierdzia, który nieustannie pochylasz się nad ludzką niemocą i masz szczególnie upodobanie w tych, którzy czynią miłosierdzie, racz udzielić nam/mi łask/łaski... (tu pomyśl o lasce/łaskach) za wstawiennictwem św. ks. Zygmunta, jaśniejącego Twoją miłosierną miłością. Prosimy/proszę o to przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Ojczenasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...

DROGA KRZYŻOWA

Św. Jan Złotousty powiedział te pamiętne słowa: "Post bez modlitwy - to lampa bez oleju". Dlatego też Kościół Św. - Matka nasza - w czasie Wielkiego Postu nawołuje nas na tak piękne nabożeństwo, jak Droga Krzyżowa i Gorzkie Żale. Zwróćmy dzisiaj uwagę na znaczenie Drogi Krzyżowej i umiłowmy to piękne nabożeństwo, szczególnie w czasie Wielkiego Postu. Początek Drodze Krzyżowej dał sam Pan Jezus. Uświęcił ją swoją Przenajdroższą Krwią. Droga Krzyżowa bowiem jest w dosłownym tego słowa znaczeniu tą drogą, którą Bóg-Człowiek, obarczony ciężkim drzewem krzyża, szedł sprzed pałacu Piłata poprzez ulice Jeruzolimy na górę Kalwarię. Czternaście stacji Drogi Krzyżowej są trwałymi pomnikami nieskończonej miłości Jezusowej ku nam grzesznym ludziom. Pierwsza z ludzi szła Ta, co najbardziej umiłowała Pana Jezusa, Najśw. Maryja Panna, Matka Bolesci. Za ich przykładem szli chrześcijanie z Palestyny, potem rycerze krzyżowi, później, aż do dni naszych niezliczone pielgrzymki udające się do Ziemi św. W roku 1342 pobożny król Sycylii, Roger, oddał synom św. Franciszka straż nad wszystkimi świętymi miejscami w Jeruzolimie. Oni też nabożeństwo Drogi Krzyżowej z Jeruzolimy przenieśli najpierw do wszystkich swoich klasztorów, a stąd rozszerzyło się ono w krótkim czasie w całym Kościele katolickim. Św. Leonard de Porto Maurizio mówi, że Droga Krzyżowa jest środkiem zbawiennym przeciwko grzechowi i hamulcem przeciwko namiętnościom. Pobożne to ćwiczenie nie tylko wyciska łzy skruchy z oczu naszych, ale równocześnie dusza nasza żalem oczyszczona, czuje się przesyta strzałą miłości Bożej. Kogóż bowiem nie wzruszą stacje Drogi Krzyżowej, te sceny z męki Jezusowej, dla nas grzeszników poniesionej? Także i my bierzmy pilny udział w tym pięknym nabożeństwie. Niech ta Droga Krzyżowa będzie dla każdego grzesznika najlepszym przygotowaniem do spowiedzi św. wielkanocnej.

nabożeństwa "Gorzkich Żalów" stąd pochodzi, iż od tych właśnie słów rozpoczynają się owe smętne i rzewne pieśni. "Gorzkie Żale" zostały ułożone w r. 1707 za staraniem istniejącego wówczas przy kościele parafialnym św. Krzyża w Warszawie arcybiskupa św. Rocha, zwłaszcza zaś protektora bractwa, ks. Wawrzyńca Stanisława Benika. Stąd też, to w tzw. intencji, poprzedzającej część III "Gorzkich Żalów" czytamy, że "te plagi, bluźnierstwa, zelżywości i zniewagi (które w tej III części ma się rozważać) "ofiarować będziemy Ojcu Niebieskiemu za fundatorów i dobrodziejów, za wszystkich społem braci i siostry konfraterni naszej" (tj. bractwa naszego św. Rocha). Powodem do ułożenia tego czysto polskiego nabożeństwa pasyjnego było, jak księga posiedzeń brackich z owych lat wspomina, że "dawne śpiewania (tj. po łacinie) nie było przystępne i zrozumiałe dla ludzi". Dlatego ułożono czysto polską pasję, która ludowi pobożnemu bardzo się spodobała i coraz bardziej w całej Polsce się rozpowszechniała.

Tym to sposobem stało się, że dziś we wszystkich prawie kościołach polskich, śpiewa się "Gorzkie Żale". Obecnie odprawia się u nas "Gorzkie Żale" na sposób jutrzni. Zaczynają się od tzw. "pobudki" czyli wezwania do rozmyślenia Męki Pańskiej. Pierwsze słowa tej pobudki są: "Gorzkie żale przybywajcie". Po tej "pobudce" następują trzy części samego rozmyślenia męki Pańskiej. Poprzedza każdą z nich odczytanie tzw. intencji, tj. zapowiedzi, które szczegółowo męki Pańskiej w tej części ma się rozważać, tudzież na jaką intencję Bogu - Ojcu Niebieskiemu ofiarować się ma to rozmyślenie. Każda zaś z tych głównych trzech części składa się znowu z trzech rozdziałów, to jest "Hymnu", "Lamentu duszy nad cierpiącym Jezusem", śpie-

wanego na modłę litanii, po czym następuje "Rozmowa duszy z żalostną Matką nad Synem swym bolejącą". Przed rozpoczęciem "Gorzkich Żalów" odbywa się wystawienie Najśw. Sakramentu. Po ukończonej zaś trzeciej części śpiewa się tryz lub pięć razy "Któryś cierpiał za nas rany", po czym następuje kazanie pasyjne, wreszcie suplikacje i zakończenie błogosławieństwem Najśw. Sakramentu. Wielkie wrażenie wywarło to nader piękne polskie nabożeństwo na obecnie nam miłościwie panującym Ojcu św. Piusie XI, który pragnąc zaznajomić się z ulubionymi w całej Polsce "Gorzkiemi Żalami", wysłuchał tego nabożeństwa na klęczkach, a mając w rękach egzemplarz "Gorzkich Żalów", śledził słowo za słowem, wiersz za wierszem, myśli i rzewną melodię tych niezrównanych, choć prostych pieśni. A po trzech, całych godzinach trwania nabożeństwa opuścił kościół, nie szczędząc pochwał zarówno dla "Gorzkich Żali", jak i pobożności ludu polskiego. I my umiejmy cenić to prawdziwe polskie nabożeństwo, którego inne narody słusznie pozazdrościć nam mogą.

Tekst: Piotr Grzesiak

Źródło: Tygodnik Parafii Szamotulskiej

Okres Wielkiego Postu, który rozpoczął się w Środę Popielcową trwa do Mszy św. Wieczery Pańskiej w Wielki Czwartek. Liturgia wielkopostna przygotowuje wiernych do obchodu misterium paschalnego przez wspomnienie przyjętego chrztu, pełnienie pokuty i uczynków miłosierdzia

Droga Krzyżowa:

- dla dzieci szkół podstawowych i uczniów gimnazjum – w czwartek po Mszy św. szkolnej o g. 17.00
- dla dorosłych – w każdy piątek o g. 9.00 i 17.00, wcześniej czytane są wypominki
- Koronka do Bożego Miłosierdzia – w piątek o g. 16.30 dla młodzieży – w piątek o g. 19.00

Gorzkie Żale w każdą niedzielę – o g. 14.00 i 17.45 z kazaniem pasyjnym, które wygłosi dk. Tomasz Szczeciński

Za pobożne odmówienie modlitwy: „O to ja dobry i najśladzszy Jezu” po Komunii św. przed wizerunkiem Jezusa ukrzyżowanego można zyskać odpust zupełny w każdy piątek Wielkiego Postu, w inne dni roku można zyskać odpust cząstkowy

Wielkopostna akcja trzeźwości jest jedną z wielkopostnych form pokuty. Zachęcamy do podjęcia jałmużny wielkopostnej pod hasłem: Pomagaj starszym. Caritas w każdą niedzielę Wielkiego Postu będzie rozprawdzać pod chórem skarbonki, które wrócą do kościoła w Niedzielę Palmową

26 II – I Niedziela Wielkiego Postu

O g. 16.00 – spotkanie Apostolstwa Dobrej Śmierci

1 III – I Czwartek m-ca

Modlimy się o powołania kapłańskie, zakonne i misyjne, za przygotowujących się do kapłaństwa i życia w zakonie oraz za księży i siostry zakonne pochodzące z naszej parafii i posługujących przy Bożym Sercu
O g. 17.30 – Godzina Święta przed Najświętszym Sakramentem

2 III – I Piątek m-ca

Dodatkowa Msza św. o g. 9.00.
Zachęcamy do pełnego uczestnictwa we Mszy św.
O g. 18.45 – w auli nauka przedchrzcielna dla rodziców i chrzestnych
O g. 19.00 – Msza św. dla młodzieży

3 III – I Sobota m-ca

O g. 6.30 Msza św. ku czci Niepokalanego Serca Maryji w int. Róż Różańcowych, Apostolatu Maryjnego, Apostolatu „Margaretka”, Stowarzyszenia Serca Pana Jezusa oraz za zmarłych z tych wspólnot
O g. 9.00 – Odwiedziny chorych – zgłoszenia w kancelarii

4 III – II Niedziela Wielkiego Postu

O go. 13.15 – Msza św. w int. dzieci, które przyjmą Sakrament Chrztu św. i ich rodzin Zgłoszenia w kancelarii. Następny termin Mszy św. chrzcielnej i błog. rocznych dzieci w I Dzień Świąt Wielkanocnych tj. 8 kwietnia o 13.15

O g. 15.00 – Msza św. z udziałem katolickiej 11 III – III Niedziela Wielkiego Postu
Przed kościołem w całym kraju zbiórka na potrzeby kościoła misyjnego
O g. 13.15 – Msza św. w int. rocznych dzieci i ich rodzin

13 III – Wtorek

Odmawiamy Różaniec Fatimski o g. 6.00, 12.00 i 17.30.

18 III – IV Niedziela Wielkiego Postu – Laetare

O g. 10.30 – Msza św. w int. małżeństw obchodzących rocznice i jubileusze małżeństwa.
Następna Msza w ich intencji celebrowana będzie w II dzień świąt Wielkanocy tj. 9 kwietnia o g. 13.15.
O g. 16.00 – modlitewne spotkanie Apostolatu Maryjnego

19 III – Poniedziałek

Uroczystość Św. Józefa, Oblubienica NMP

Dodatkowa Msza św. o g. 9.00. W tym dniu przypada Święto Patronalne naszych Sióstr św. Józefa. Msza św. w klasztorze o g. 9.30, którą poprzedzi TRIDUUM ku czci św. Józefa w klasztorze

25 III – V Niedziela Wielkiego Postu

O g. 16.00 – spotkanie Apostolstwa Dobrej Śmierci

26 III – Poniedziałek

Uroczystość Zwiastowania Pańskiego

Przeniesiona z 25 marca. Światowy Dzień Świętości Życia. Zachęca się do duchowej adopcji dziecka poczętego, którego życie w łonie matki jest zagrożone

W dniach od 26 marca do 28 marca (poniedziałek – środa) – rekolekcje szkolne dla dzieci szkół podstawowych
W czwartek 29 marca – rekolekcje szkolne dla uczniów gimnazjum

W piątek 30 marca – rekolekcje szkolne dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych
Godziny rekolekcyjne zostaną podane w ogłoszeniach

30 III – Piątek

O g. 18.45 – w auli nauka przedchrzcielna dla rodziców i chrzestnych

1 IV – Niedziela Palmowa, czyli Męki Pańskiej

Poświęcenie palm w czasie każdej Mszy św., które będą do nabycia w przedsionku kościoła, przygotowane przez parafialną Caritas i Apostolat Maryjny. Uroczysta procesja z palmami o g.12.00 do Krzyża Misyjnego. Zapraszamy dzieci z „zerówek”, szkoły podstawowej i przedszkolaków, a panie katechetki prosimy, aby zachęciły dzieci z przedszkoli do przyjęcia z palmkami na tę Mszę św. z rodzicami lub dziadkami i babciami
O g. 15.00 – Msza św. z udziałem katolickiej Odnowy w Duchu świętym
O g. 16.00 – zmiana tajemnic różańcowych
O g. 16.45 – modlitewne spotkanie Franciszkańskiego Zakonu Świeckich

8 IV – Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego

5.45 – procesja Rezurekcyjna i Msza św.
Zapraszamy poczty sztandarowe.
Porządek następnych Mszy św. jak w niedzielę: 7.30,

9.00, 10.30, 12.00, 15.00 i 18.30.
O g. 13.15 – Msza św. chrzcielna i błog. rocznych dzieci
9 IV – Poniedziałek Wielkanocny
Dodatkowa Msza św. o g. 13.15 – w int. małżeństw obchodzących rocznice i jubileusze
15 IV – II Niedziela Wielkanocna – Miłosierdzia Bożego
O g. 12.00 – Msza św. w int. naszego Wikariusza ks. Daniela Maksymowicza w 32 Urodziny – o Boże błog., potrzebne łaski i dary Ducha Świętego w życiu kapłańskim i pracy duszpasterskiej

Sakrament Chrztu św. przyjęli:

- Ksawery Podgórski, Zuzanna Raźniok
- Oliwia Bar, Szymon Józwiak
- Oliwia Zając, Aleksandra Mišta
- Martyna Sulowska, Julia Dereń
- Bartosz Michalak, Krzysztof Rynkiewicz
- Angelika Zawisłak, Bartosz Kietliński
- Bartosz Gnosowski, Jagoda Śliwka
- Oliwia Zajkowska, Adrian Zajkowski
- Oliwier Kaczor, Milena Szpakowska
- Paulina Stala, Adam Mendel
- Patryk Kowalski, Zuzanna Manowita
- Patryk Talaga, Michał Breguła

Sakrament małżeństwa zawarli:

- Barbara Grabowa i Bronisław Kołaczekiewicz
- Magdalena Dziewińska i Krzysztof Szczepański
- Natalia Susz i Antoni Kwiecień

Do wieczności odeszli:

- Barbara Mielnik – lat 72
- Stanisław Domański – lat 76
- Bogdan Bakalarczyk – lat 59
- Bartosz Czarny – lat 27
- Henryk Grodzki – lat 64
- Wanda Pietras – lat 77
- Edward Sadowy – lat 70
- Józef Kazanowski – la 80
- Stanisław Buczek – lat 67
- Maria Zadeberna – lat 76
- Marianna Podmostka – lat 88
- Tadeusz Kaniak – lat 71
- Teresa Papieża – lat 83
- Stanisław Bryła – lat 58
- Stanisław Krzykała – lat 78
- Władysław Michalewicz – lat 83
- Longina Wolareczyk – lat 82
- Mariusz Janik – lat 36
- Stefania Kleszcz – lat 78
- Jan Brodny – lat 66
- Janusz Hanuszewicz – lat 62
- Jerzy Rokita – lat 42
- Leopold Sułek – lat 82
- Józef Roslanowski – lat 79
- Roman Helak – lat 50

Wieczne odpoczywanie racz im dać, Panie...

WIEŚCI Z HOSPICJUM

Rok 2011 był czasem intensywnych prac przy remoncie i adaptacji budynku w Smardach Górnych w którym swoje miejsce znajdzie nasz stacjonarny dom hospicyjny dla pacjentów w ostatniej fazie choroby nowotworowej. Zrealizowaliśmy wszystkie zakładane prace. Dzięki pomocy Dyrekcji Zakładu Karnego w Kluczborku i zaangażowaniu skazanych, którzy pracują od maja 2011, udało nam się przeprowadzić szereg ważnych robót. Zostały wyburzone stare ściany a z odzyskanych cegieł postawiliśmy nowy układ ścian, zgodny już z projektem architektonicznym hospicjum. Został rozebrany stary dach i dzięki zaangażowaniu oraz pomocy firm Panów Edwarda Bartyli i Alojzego Bardorza w styczniu tego roku zainstalowano na całym budynku nowy dach z nowoczesnymi oknami poddasza. Również dzięki pomocy firmy Pana Mirosława Maja udało nam się zrealizować szereg prac budowlanych w budynku głównym oraz gospodarczym. Aktualnie skazani ocieplają dach i realizują prace budowlane na I piętrze budynku. W połowie lutego tego roku dzięki uprzejmości i pomocy firmy Pana Stanisława Szajdy rozpoczęliśmy kolejny bardzo ważny etap prac, mianowicie instalację c.o. i wod. kan. W tegorocznych planach mamy również prace związane z instalacją elektryczną budynku głównego.

Budowa hospicjum stacjonarnego to inwestycja społeczna. Jej realizacja jest możliwa dzięki pomocy firm, instytucji i osób prywatnych. Dziękuję z całego serca tym wszystkim, którzy wspierają nas w tej budowie. Dziękuję Gminie Kluczbork, a w szczególności Panu Burmistrzowi Jarosławowi Kielarowi. Dziękuję Księdzu Proboszczowi Hubertowi Czerni. Dziękuję wszystkim firmom i instytucjom pomagającym nam na tej trudnej drodze społecznej budowy. Wyrazy wdzięczności kieruję w stronę wszystkich, którzy w ubiegłym roku wpłacili nam swój 1% podatku. Choć wyjątkowo wtedy nie można było zrobić tego bezpośrednio na nas, lecz poprzez Fundację Hospicyjną w Gdańsku, otrzymaliśmy 102 135,46 zł.

Z całego serca dziękujemy.

W tym roku można nas już bezpośrednio wspomóc swoim 1% podatku. Wystarczy podać w formularzu podatkowym nasz numer KRS: 0000168645, a każdy Darczyńca staje się współbudowniczym tego, tak potrzebnego hospicjum stacjonarnego.

Prosimy o Wasz 1%. To nic nie kosztuje, a tak wiele dla nas znaczy.

Już dzisiaj pragnę zaprosić na niezwykły koncert z którego dochód będzie przeznaczony na rzecz budowy hospicjum w Smardach, organizowany przez nasze Stowarzyszenie. Koncert odbędzie się w dniu 11.05.2012 (piątek) o godz. 18.00 na stadionie byłego KKS w Kluczborku. Wezmą w nim udział Andrzej Piaseczny z zespołem, Sound and Grace (ubiegłoroczni finaliści „Mam Talent”) oraz Pajujo. Gośćmi specjalnymi będą znani aktorzy i dziennikarze. Szczegóły koncertu już w kwietniu na plakatach oraz w prasie i radio.

Z hospicyjnymi pozdrowieniami

Sławomir Kołecki

Prezes Stowarzyszenia
„Hospicjum Ziemi Kluczborskiej Św. Ojca Pio”

A w zasadzie powinnam napisać „Kościół moim domem”, bo to przede wszystkim ja Go tworzę i ode mnie będzie zależało jaki będzie... Czy przemawia przeze mnie pycha, jakobym była najważniejsza? Nie sądzę... W tym stwierdzeniu przede wszystkim chodzi mi o to, że jestem jak najbardziej współodpowiedzialna za to, jaki mój Kościół będzie, jestem odpowiedzialna za to, co dobrego i co złego się w Nim dzieje, bo przez moje uczestnictwo i zaangażowanie mam realne szanse, żeby wpłynąć na Jego istnienie.

Czy Kościół w rzeczywistości może stać się dla kogoś domem? Oczywiście! Bo dom, to jest miejsce, gdzie ktoś na nas czeka, gdzie czujemy się bezpieczni, gdzie zawsze możemy wrócić i odnaleźć własne miejsce... I tak właśnie jest w Kościele.

Tak w rzeczywistości nie musi to być konkretne, namacalne miejsce, Kościołem nie jest tylko nasza parafia, Najświętszego Serca Pana Jezusa w Kluczborku, można go odnaleźć na całym świecie, bo to jest wspólnota, którą tworzą zwykli ludzie, tacy jak ja czy Ty. I choć nie jest to konkretne miejsce na Ziemi, to i tak, gdziekolwiek się znajdziesz, Ktoś będzie na Ciebie czekał. Ktoś, Kto nigdy Cię nie opuści, gdziekolwiek i kimkolwiek będziesz. To przedziwne, że będąc nawet tysiące kilometrów poza swoim rodzinnym domem, wchodząc do kościoła, czujesz się jakbyś był u siebie... Bo choć nie są to te same mury, w których poruszałeś się jako dziecko czy później, jednak panuje w nich to samo wrażenie, że tam Ktoś na Ciebie czeka. Bóg, który Cię miłuje bez względu na to, gdzie jesteś, który Cię zaprasza do siebie, zawsze ma drzwi otwarte, do którego możesz przyjść bez względu na porę dnia, czy roku... On czeka na Ciebie i zawsze przyjmuje Cię z otwartymi rękoma. W Jego ramionach możesz czuć się bezpiecznie. Już przed wiekami panowało takie przekonanie, że gdy do miasta wkraczało jakieś niebezpieczeństwo, wszyscy chowali się do kościoła, bo tam nie mogła się nikomu stać krzywda. Dziś może być podobnie, jeśli tylko zaufasz, że Bóg Cię osłoni, że Cię przyjmie w swoim domu.

Nawet, jeśli nie znajdziesz Kościoła, czyli Domu Bożego zbudowanego z cegieł, z daleka rozpoznawalnego dla każdego mieszkańca i przybysza, możesz Go szukać wśród ludzi, których łączy wiara i współodpowiedzialność za całą wspólnotę. Członkowie Kościoła, kierując się Ewangelią powinni zadbać o siebie i wszystkich, którzy są wokół nich. Z otwartymi rękoma, jak dobry Bóg, powinni przyjmować wszystkich, którzy potrzebują schronienia. Bo dom, to przede wszystkim schronienie. Nie tylko od nieprzyjaciół czy niepogody. To miejsce, w którym panuje miłość i zgoda, gdzie każdy może wyrazić własne zdanie, gdzie mamy do wypełnienia ważne zadanie, które czyni nas współodpowiedzialnym, gdzie czujemy się po prostu dobrze.

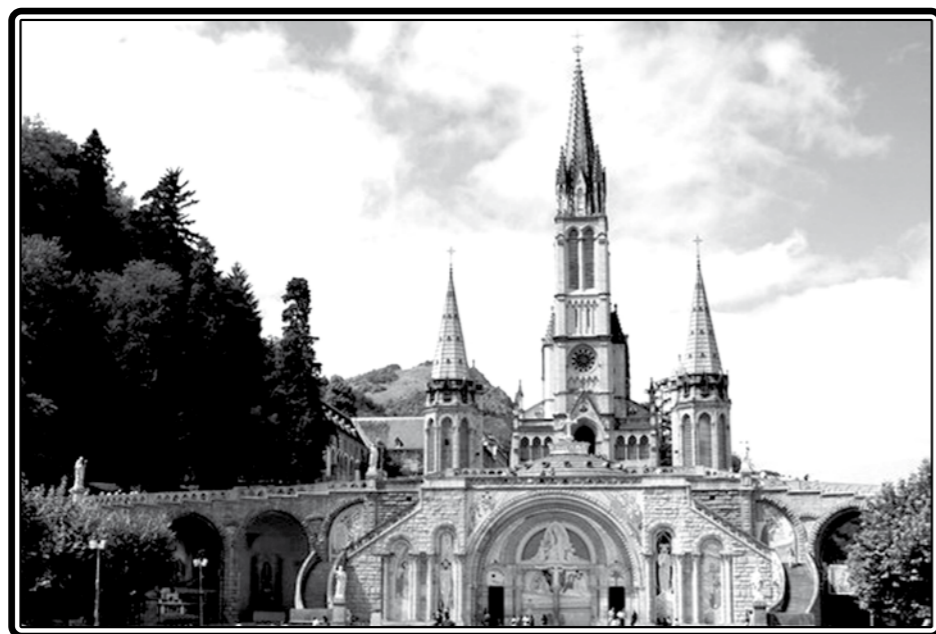
Nierzadko jest tak, że w naszych rodzinnych domach brakuje tych podstawowych elementów, które zostały wspomniane. Nie czujemy się w nich dobrze, pragniemy uciec od nich jak najdalej. Czasami jest to wykonalne, często jednak nie. Kościół to miejsce, do którego zawsze można uciec, gdzie zawsze można odnaleźć swoje miejsce i wtedy poczuć się naprawdę jak w Domu. Tworzą go ludzie, do których zawsze można zwrócić się o pomoc, którzy wyciągną do Ciebie rękę, poślą zycielny uśmiech, powiedzą szczerze słowo.

Musisz tylko im zaufać i otworzyć się na nich, być taki jak oni dla innych, którzy może są w podobnej sytuacji jak Ty, którzy będą potrzebowali Twojej pomocy. Ty jesteś członkiem Kościoła, Ty jesteś Apostołem Jezusa wśród ludzi. W Kościele ma miejsce wiele wydarzeń, nie tylko Msze Święte i nabożeństwa, tylko ktoś, kto znajdzie czas dla Boga i bliźniego, może odkryć bogactwo działań i ludzi, którzy w Kościele czują się jak u siebie w domu. Rozpoczynając chociażby od tych, którzy pracują na rzecz naszego parafialnego kościoła: zakrystianie, panowie dbający o poprawne funkcjonowanie wszelkich sprzętów kościelnych, panie w kuchni, w kancelarii, organiści, siostry zakonne pracujące przy parafii, no i oczywiście księża. Wszyscy Ci są na co dzień w Kościele, w swoim domu. My również możemy się zaangażować w budowanie tej wspólnoty. Jest tak wiele grup parafialnych, które czekają właśnie na Ciebie. Można w nich odnaleźć swoje miejsce, można w nich poczuć się jak w rodzinie. Niektóre grupy widać (i słychać) podczas Mszy czy nabożeństw, w których uczestniczymy. Wiele innych czyni dużo dobrego, choć tego nie widzimy na co dzień. Ale oni są, modlą się i dzielą się z bliźnimi tym, co tylko mogą. Swoje miejsce w Rodzinie Kościelnej mogą znaleźć zarówno dzieci jak i młodzież oraz dorośli. Na pewno nie jesteś za młody czy za stary, by włączyć się w to wspólne dzieło.

Doskonałą okazją do obserwowania zaangażowania w Kościół są dzieci i młodzież, którzy pomimo swoich codziennych obowiązków domowych i szkolnych, znajdują czas, by spotkać się w parafialnych grupach i włączać się w tę parafialną rodzinę. Dzieci bardzo szybko dostosowują się do sytuacji, miejsca, w którym się znajdują. Jeśli czują się tam dobrze, widać jakie są swobodne i chętne do jakichkolwiek działań. Wspaniale można to pokazać chociażby na przykładzie Dzieci Maryi, które chętnie włączają się we wszystkie działania przy kościele, ale również swój drugi dom odnalazły w naszym kluczborskim klasztorze Sióstr Świętego Józefa. Raz w miesiącu spotykają się tam z siostrą Donatą oraz Mariankami z sąsiednich parafii, by kilka godzin poświęcić Bogu, Maryi i swojej wspólnotcie. Spotkanie to przeważnie zaplanowane jest na 3 godziny, ale często się przedłuża, gdyż dziewczęta czują się tam tak dobrze, że nie chcą wracać do swoich domów. Kilka razy w roku spotkania zaczynają się w sobotę do południa a kończą w niedzielne południe. Wtedy cały klasztor opanowany jest przez dziewczęta, które naprawdę czują się jak u siebie w domu. To fenomenalne, jak dzieci potrafią pokazać dorosłym, że klasztor nie jest tylko miejscem, gdzie żyją i „wyłącznie” modlą się siostry, ale jest to dom, w którym mieszka Bóg i każdy może do niego wejść. Piękne jest, że dziewczęta potrafią znaleźć czas na zabawę, tańce, śpiew, ale również (a może i przede wszystkim) na skupienie i adorację przed Najświętszym Sakramentem, na modlitwę wspólnotową i prywatną. One, doświadczając osobiście tego, że same tworzą Kościół i może On stać się naszym domem, mogą pokazać i nauczyć swoje rodzeństwo, rodzinę i przyjaciół, że każdy może włączyć się w to piękne dzieło.

Kościół jest moim domem. Jest miejsce, gdzie czuję się dobrze, gdzie wiem, że Bóg mnie nie zawiedzie, gdzie spotkam innych, którzy myślą, czują i czynią podobnie. Kościół jest moim domem, a czy jest także i Twoim? Czy stanie się „Naszym Domem”? To będzie zależało tylko od Ciebie!

HISTORIA SANKTUARIUM MATKI BOŻEJ Z LOURDES

CUDA U STÓP PIRENEJÓW

W niewielkiej francuskiej miejscowości położonej nad Odtąd godłem zamku stał się orzeł z rybą w dziobie. Mirat, zorzeką Gave de Pau w połowie XIX w. miały miejsce cudowne wydarzenia. Dziewczynce o imieniu Bernadetta kilkanaście razy ukazywała się Matka Boża. Grota, w której Piękna Pani przekazywała niepiśmiennej córce młynarza swoje orędzie, stała się jednym z najważniejszych sanktuariów chrześcijańskich.

ZAMEK SARACENÓW

Miasto Lourdes leży u podnóża góry, na której wznosi się zamek należący niegdyś do Maurów. Początki twierdzy sięgają co najmniej czasów wczesnego średniowiecza. Bardzo długo miała ona opinię warowni nie do zdobycia. Kilkakrotnie próbował zawładnąć nią cesarz Karol Wielki. Jak głosi legenda, udało mu się to dopiero dzięki boskiej interwencji. Obleganym w zamku Saracenom dokuczał dotkliwy głód. Właśnie wtedy nad jedną z wież pojawił się orzeł z rybą w dziobie. Ptak zrzucił ją obłożonym. Mirat, dowodzący wojskiem muzułmanów, dostrzegł w tym zdarzeniu boskiego znaku – ryba jest bowiem symbolem chrześcijan, a także ich postnym posiłkiem. Napelnieni bo-

jaźnią bożą Saraceni poddali się cesarzowi i przyjęli chrzest.

stawszy rycerzem Najświętszej Marii Panny, kazał Jej wizerunek wyryć na swojej tarczy. Idąc za przykładem nawróconego mułmanina, mieszkańcy Lourdes otaczali Maryję szczególną czcią. Jej postać znalazła się później w herbie miejscowości.

OBJAWIENIA PIĘKNEJ PANI

Po raz pierwszy Matka Boża ukazała się czternastoletniej Bernadecie Soubirous 11 lutego 1858 r. w grocie Massabielle, w której wraz z siostrą Toinette i przyjaciółką Jeanne Abadie zbierały chrust. Według relacji Bernadetty, która początkowo nie rozpoznawała w Pięknej Pani Matki Chrystusa. Maria była ubrana w białą suknię przepasaną błękitną wstęgą. Na głowie miała biały welon, a Jej nagie stopy zdobyły dwie złote róże. W rękę trzymała różanec. Bernadetta, wierna słowom Maryi, stopniowo oczyszczała pieczarę z chwastów, aż odnalazła ukryte w niej cudowne źródło. Podczas trzeciego objawienia, 18 lutego, Piękna Pani poleciła dziewczynce, aby przychodziła do groty przez 15 dni.

Sześć dni później poprosiła o modlitwę za grzeszników, wezwwała oczy, sądząc, że mi się przewidziało. Od razu też włożyłam rękę do pokuty, szczególnie zalecała odmawiania Różańca. Chciała, kieszeni i znalazłam swój różaniec. Chciałam przeżegnać się, ale nie mogłam podnieść opadającej ręki. Dopiero kiedy Pani uczyniła znak krzyża, wtedy i ja drżącą ręką spróbowałam – i udało się. Również Pani przesuwająca w palcach koraliki różańca, ale nie pozostawiła na skórze dziecka żadnych śladów oparzeń. Jednocześnie ruszała ustami. Kiedy skończyłam Różaniec, widzenie ustąpiło. Mała Bernadetta po szóstym objawieniu tak mówiła o 25 marca. Tego dnia Matka Boża przedstawiła się: Ja jestem Niepokalanym Poczęciem. Słowa te, dla niepiśmiennej Bernadetty były całkowicie niezrozumiałe, władze Kościoła odczytały jako istotny argument poświadczający prawdziwość objawień. Dlaczego? Otóż 8 grudnia 1854 r. papież Pius IX ogłosił dogmat o Niepokalanym Poczęciu Maryi. Matka Boża w sposób wyraźny i bardzo bezpośredni odnosiła się więc do ówczesnych wydarzeń religijnych.

NA POSZUKIWANIE PRAWDY

Wszystko przemawiało za tym, że objawienia w Lourdes są prawdziwe. Jednak Kościół, jak we wszystkich innych przypadkach cudów, powołał specjalną komisję, która miała zbadać i ocenić niezwykle wydarzenia. Bardzo szybko, bo już 28 lipca 1858 r., komisja pod przewodnictwem miejscowego biskupa Laurence'a z Tarbes rozpoczęła działalność. Zasiadli w niej wybitni teologowie i świeccy uczeni. Prace trwały długo, ale przyniosły spodziewany przez wszystkich wynik. 18 stycznia 1862 r. komisja wydała oświadczenie, w którym potwierdziła autentyczność objawień w Lourdes. Dwa lata później w grocie Massabielle umieszczono figurę Matki Bożej, a także rozpoczęto budowę kościoła Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marii Panny. Kult Matki Bożej w Lourdes wybuchł z pełną siłą i trwa niezmiennie do dziś.

WSPOMOŻYCIELKA CHORYCH

Piękna Pani z różańcem. Tak swoje pierwsze spotkanie z Matką Bożą opisała Bernadetta: Kiedy ją ujrzałam, przetarłam

jem i zadumą. Rzeźba została wykuta z białego marmuru z Carrary. Na postumencie znajduje się napis: „Ja jestem Niepokalanym Poczęciem”, czyli słowa, które Matka Boża wypowiedziała podczas objawienia w grocie. Figura Matki Bożej stoi w grocie Massabielle w pobliżu miasteczka. Tam właśnie, idąc wzdłuż rzeki Gave, 14-letnia Bernadetta ujrzała nadprzyrodzenie piękną niewiastę. Druga figura Matki Bożej znajduje się przed XIX-wieczną bazyliką Królowej Różańca Świętego. Jej koronacja odbyła się w 1876 r.

Tekst: Piotr Grzesiak
Źródło: Sanktuaria Maryjne

